

Benedykt XVI

Zawsze pozostanie Służebnicą
Pańską : rozważanie przed modlitwą
"Anioł Pański" : (Monachium, 10
września 2006 r.)

Salvatoris Mater 9/1/2, 400-401

2007

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Castel Gandolfo, 15 sierpnia 2006 r.)¹⁹

Maryja naszym wzorem i wsparciem

Jak wiemy, tradycja chrześcijańska obchodzi w pełni lata jedno z najstarszych i najbardziej wymownych świąt maryjnych – uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Tak jak Jezus zmartwychwstał, wstąpił do nieba i zasiadł po prawicy Ojca, tak Maryja, gdy dobiegło kresu Jej życie na ziemi, została wzięta do nieba. Liturgia przypomina nam dziś tę pokrzepiającą prawdę wiary, wysławiając Tę, która została wyróżniona nie mającą sobie równej chwałą. «Wielki znak ukazał się na niebie – czytamy dziś we fragmencie Apokalipsy, który Kościół daje nam do rozważenia – Niewiasta obleczona w słońce, i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu» (12, 1). W tej niewieście, promieniejącej światłem, Ojcowie Kościoła rozpoznali Maryję. W Jej tryumfie lud chrześcijański pielgrzymujący w dziejach widzi zapowiedź spełnienia swych oczekiwań i pełny znak nadziei.

Maryja jest przykładem i podporą dla wszystkich wierzących: dodaje nam otuchy, abyśmy nie tracili ufności w obliczu trudności i nieuniknionych problemów dnia codziennego. Zapewnia nam swoją pomoc i przypomina, że rzeczą istotną jest starać się myśleć «o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi» (por. Kol 3, 2). Istnieje bowiem niebezpieczeństwo, że zaabsorbowani codziennymi obowiązkami, uznamy, że właśnie tutaj, na tym świecie, gdzie jesteśmy tylko przejściowo, jest ostateczny cel życia człowieka. Tymczasem to raj jest prawdziwą metą naszego ziemskiego pielgrzymowania. Jak bardzo różne byłyby nasze dni, gdybyśmy widzieli je w tej perspektywie! Tak żyli święci. Ich dzieje świadczą o tym, że kiedy żyje się z sercem nieustannie zwróconym ku Bogu, ziemskim sprawą nadaje się właściwą im wartość, oświeca je bowiem odwieczna prawda o miłości Bożej.

Królowej Pokoju, którą dziś kontemplujemy w chwale niebios, pragnę zawierzyć raz jeszcze niepokoje ludzkości o każde miejsce na świecie udręczone przez przemoc. [...]

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Monachium, 10 września 2006 r.)²⁰

Zawsze pozostanie Służebnicą Pańską

Zanim zakończymy tę Eucharystię uroczystym błogosławieństwem, odmówimy w skupieniu modlitwę «Anioł Pański». Rozważając czytania mszalne, uzmysłowiliśmy sobie, jak ważne jest – zarówno w życiu jednostki, jak i dla pomyślnego i pokojowego współżycia wszystkich - widzieć Boga jako centrum

¹⁹ „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 9-10, 49.

²⁰ „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 11, 17.

rzeczywistości i centrum naszego własnego życia. Najdoskonalszym przykładem takiej postawy jest Maryja, Matka Pana. Przez całe życie była Ona Niewiastą słuchającą, Dziewicą o Sercu otwartym na Boga i na ludzi. Ludzie wierzący zrozumieli to już od pierwszych wieków chrześcijaństwa i dlatego z wszystkimi swymi potrzebami i troskami ufnie się do Niej zwracali, prosząc o pomoc i wstawiennictwo u Boga.

Na naszej bawarskiej ziemi świadczą o tym setki kościołów i sanktuariów, które zostały Jej poświęcone. Są to miejsca, do których przez cały rok przybywają liczni pielgrzymi, by zawierzyć się matczynej i troskliwej miłości Maryi. Tu, w Monachium, w centrum miasta stoi Kolumna Mariacka, przed którą dokładnie przed 390 laty Bawaria została uroczyście powierzona opiece Matki Bożej, a ja wczoraj jeszcze raz prosiłem Patronkę Bawarii o błogosławieństwo dla miasta i całego kraju.

Nie mógłbym nie wspomnieć w szczególności sanktuarium w Altötting, do którego jutro udam się w pielgrzymce. Z radością zainauguruję tam nową kaplicę adoracji, która właśnie w tym miejscu jest wymownym znakiem roli, jaką odgrywa Maryja: jest Ona i na zawsze pozostanie Służebnicą Pańską, która nie stawia siebie na głównym miejscu, lecz chce nas uczyć takiego stylu życia, w którym uznaje się centralne miejsce Boga w rzeczywistości i w naszym własnym życiu. Do Niej zwracamy się teraz, odmawiając modlitwę «Anioł Pański».

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Watykan, 26 listopada 2006 r.)²¹

Król miłości, sprawiedliwości i pokoju

[...]

Z królowaniem Chrystusa została związana w sposób całkiem szczególnie Najświętsza Maryja Panna. Ją, prostą dziewczynę z Nazaretu, Bóg poprosił, by stała się Matką Mesjasza. Maryja odpowiedziała na to powołanie całą sobą, łącząc swoje bezwarunkowe «tak» z «tak» Syna – Jezusa i stając się razem z Nim posłuszna aż do ofiary. Dlatego Bóg wyniósł Ją ponad wszelkie stworzenie, a Chrystus ukoronował Ją jako Królową nieba i ziemi. Jej wstawiennictwu zawieramy Kościół i całą ludzkość, aby miłość Boga mogła królować we wszystkich sercach i aby się wypełnił Jego plan sprawiedliwości i pokoju. [...]

²¹ „L'Osservatore Romano” 28(2007) nr 1, 47.